

σθαι, ἡδιστα δὲ τὴς μάλιστα αἰσθανομένους ὅτι βελ-
 7 τίους γίνονται. Ἄ ἐγὼ μέχρι τῆδε τῆς χρόνης
 ἡσθαινόμην ἑμαυτῷ συμβαίνοντα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀν-
 θρώποις ἐντυγχάνων καὶ πρὸς τὴς ἄλλης παραθεω-
 ρῶν ἑμαυτὸν, ἔτω διατετέλεκα περὶ ἑμαυτῆς γιγνώ-
 σκων. καὶ ἔ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμοὶ φίλοι ἔτως
 ἔχοντες γνώμης περὶ ἐμῆ διατελέσιν· ἔ διὰ τὸ φιλεῖν
 ἐμὲ (καὶ γὰρ οἱ τὴς ἄλλης φιλεῖντες ἔτως ἂν εἶχον
 πρὸς τὴς ἑαυτῶν φίλους), ἀλλὰ δίοπερ καὶ αὐτοὶ ἂν
 8 οἴονται ἐμοὶ συνόντες βέλτιστοι γίνεσθαι. Εἰ
 δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον, ἴσως ἀναγκαῖον ἔσται τὰ
 τῆς γήραος ἐπιτελεῖσθαι, καὶ ἀρᾶν τε καὶ ἀκείνῃ ἡτ-
 τον, καὶ διανοεῖσθαι χεῖρον, καὶ δυσμαθέστερον καὶ
 ἐπιλησμονέστερον ἀποβαίνειν, καὶ ὧν πρότερον βελ-
 τίων ἦν, τέτων χεῖρω γίνεσθαι. ἀλλὰ μὴ ταῦ-
 τά γε μὴ αἰσθανομένω μὲν ἀβίωτος ἂν εἴη ὁ βίος,
 αἰσθανόμενον δὲ πῶς ἔκ ἀνάγκη χεῖρόν τε καὶ ἀη-
 9 δέστερον ζῆν; Ἀλλὰ μὴν εἰ γε ἀδίκως ἀποθα-
 νῆμαι, τοῖς μὲν ἀδίκως ἐμὲ ἀποκτείνασιν αἰσχρὸν
 ἂν εἴη τῆτο. [εἰ γὰρ τὸ ἀδικεῖν αἰσχρὸν ἔστι, πῶς
 ἔκ αἰσχρὸν καὶ τὸ ἀδίκως ὄτιῶν ποιεῖν;] ἐμοὶ δὲ τί
 αἰσχρὸν,

§. 7. γνώμης] Ex MS. I reci-
 piendum putavi, praeunte Schüt-
 zio, et si omittunt tres Vaticani
 et quatuor libri Florentini. Nam
 ἔτως ἔχειν γνώμης non modo per
 se est exquisitius, quam ut libra-
 riis debeat. vid. ad Cyrop. VII,
 §, 56, et Viger. de Idiot. V, 7, 9;
 sed et hic requiritur a praec. ἔτω
 γινώσκων, quocum permutatur.

οἴονται] Ex Steph. secunda et
 Edd. vetustis reuocauerat Zeune
 οἴωνται, ob ἂν et sensum, ut ipse
 ait. At ἂν pertinet ad γίνεσθαι.

§. 8. ἴσως] Apol. 6 est οἶδ' ὅτι,
 et mox ibi est ἀποτελεῖσθαι pro
 nostro ἐπιτελεῖσθαι.

αἰσθανομένω] Hunc virium et
 sensuum defectum si minus ipse
 senserim, animaduertentem.

χεῖρω] Pro χείρων recepi le-

tionem Castal. Idem coniecit
 Lem. Portus ob praecedentes
 accusatiuos, δυσμαθέστερον καὶ
 ἐπιλησμ., et est in Vatic. I. Flor.
 B. C. et Paris. 2. Vulgo autem
 χείρων ortum est ex antec. βελ-
 τίων.

§. 9. ὄτιῶν] Edd. vett. ὅτι ἂν,
 rectius. Ernestus suspicatur, for-
 tassis illud αἰσχρὸν ante καὶ τὸ
 ἀδίκως esse delendum. Verunta-
 men ipse concedit, frequens ver-
 bum αἰσχρὸν forte simplicitati
 (ἀφελεία) Xenophontiae esse con-
 donandum. I. M. Heinsius, cui
 locus frigidus videtur, suspicatur,
 Xenophontem scripsisse πῶς ἔκ
 αἰσχρὸν καὶ τὸ ἀδίκως ὄντινῶν θά-
 νεῖν seu φονεῖν. Sed Schützius
 recte respondet, τὸ ἀδικεῖν et τὸ
 ἀδίκως ὄτιῶν ποιεῖν differre ut ge-
 nus.